

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İnce Müzikli Otobüsler

**FİKRET
HAKAN**

Şiirler

Fikret Hakan

•

İnce Müzikli Otobüsler

ŞİİRLER

ARARAT YAYINEVİ

Grafik ve Düzenleme Yusuf BAŞAR
Kapak : Savaş DİNÇEL
Baskı **Metinler Matbaacılık**

TLF.28 44 04
Fenerli Kapı Sokak, Kapağızı İŞHANI
Sultanahmet- İSTANBUL

ARARAT YAYINEVİ

Kollı Şti.

Merkez : Piyorlotı Cad. 47 - 49

KANARYA APT. No. 15 - 16 Çemberlitaş

Satış Yeri Molla Fenari Sok. 33 A

Cağaloğlu — İstanbul

Tel : 522 43 78 — 527 04 71 PK. 819

Cağaloğlu — İstanbul

Orta boy uzaklarım
ve yakın sayılanlarım arasında
bu yapıtları adayabileceğim
TAM biri yoksa,
ödediklerime bağışlattırsınlar
kendilerini
yada
bir türlü gelişememiş
becerisiz barbar yazgılarına

kimlik kartım .

1

CESETLER AMİRALİ AKDAĞ'LI ZE'ZE

Artık

antik ve yıkılmış kentlerin

ve doğmamış nehirlerin

nüfusuna kayıtlı çocukluğum.

Bana kocaman gözüyle bakmayın

ben/kesindir/büyümedim.

Barbar yağması yıkımında

bir çok delinin

nehrin kaynağını tıkayan karanlığında

yaşlanmaya çalışıyor delikanlı sevecenliğim

hâlâ.

Büyümek/büyümek

sizler gibi gözükmek

en kutsal mankenimdir benim.

Ve,

1978 Haziran Bodrum-İzmir

kimlik kartım

2

Odakları terse çeviriveren
haksızlıklar, yadsıyamaz
kendi payını,
benim sert görünümlü burcuma.
Ashında/çoktan değışti o da.
Zaten güvercin burcuydu
boğanın gerçek adı,
korkutucu imgesini
acıya bileyerek.

kimlik kartım

3

Kalbim geçiyor, kalbim
destansı acılar çarşısından;
geçiyor/kimsenin duygularını/kullanmadan.
Kalbim geçiyor
hücrelerine dek
taşıyarak barbarcılar acımasızlığını,
telaşsızlığı dinginliğine denk
kalbim geçiyor, kalbim
belli ki son kahraman.

TANIM

Usumun ipince ırağıyım ben
yeterki kalbim kulluęunu buldukça.

1978 Bodrum

Soluk soluğa gözleri
dudaklarının arasında,
yaşlar döküyordu öpmem için
gözleri/hıçkırır hıçkırır.

13 Nisan 1982 Berlin

ORANTI

Anladım/bir sen az gelirsin
benim sensizliğime.

Bodrum 1978

TAŞIYAN BİLİR

Gözleri, bir çift Sürmene bıçağı
kılıf yaptı/yüreğimi.

1979 Ekim-İzmir

TAMİRCİ AŞKI

Aldatılmışlığın hınzır cıvatası
paramparça etti
başını/somunun.

OLANAKSIZI

Hiç bilinmez
bir gün ansızın
bir imbat bile başlar
dağlardan.

1978 Gökova

DURUM/uzay da Dünya yılı 1980

Yalanları, gizleri öğretirler
ayakta kalmak adına.
Aşkları da bozarlar
düzen barok kaldıkça.

1980 Mart-İstanbul

EN ESKİ GENELGE

Azgın ve yeteneksiz itlerin
mendirekte/palamar bulduğu yerde
tasma takılır/teknelere.

1981 nisan-İstanbul

MUT

Beni bir gün o nehre götür.
Suyu suyuma değmese de/değer.
Yanında yürüyeyim/yeter.

1981 nisan-İstanbul

KISA'NIN SONU

Kızım, uzatmalı sevgilim
bir dola usunun dibine
ertelenmiş gerçeklerimizi
Sonra öde /bencilliğini.

TANIDIK YÜZLER

ELİF HANIMA UZLAŞMA BİLDİRİSİ

Dünya'nın/birer ucunda değilsek de
kendi uçlarında/yalnızlığımız.
Evrendeki en büyük uzaklıktır/uçlarımız.
Yoksa neyi değiştirir/bir kaç yüz kilometre.

Seni seviyorum, güzelim.
Tortularımızdan yüce olmalıyız.
Evren boyutlarını küçümseyecek kadar
güçlüdür/çakışınca yalnızlığımız.

1981 Mayıs-Bodrum

SAİT FAİK

Bir çift çocuk böğürtleni/gözleri
alaca-şaşkın bakardı, Nisuz'a
yemişleri/kente yeni düşmüş bir yaban gibi
Beyoğlu'nun kendinden çok uzaklara
daha kaçamadığı o yıllarda
saygılı belleğimin soluk resmi.

Işıklara baskısını çoğaltırken-gece
kısarak başının derinliklerini
pardesüsünün alışkın yanaklarına
telâş-çapul giderdi
artık Taksim'e vardığında
ıssızlıktan, ışsızlıktan
sessiz bir ustalıkla korumaya hazırdı/kendini.

Bakıra dövme/ve ürkütücü ve hüznü
duyularının yalnızlık elementleri
—gök alaca ve O uzaktı, ama—
fosforlu bir mağma-resim gibiydi
eyik, yılğın sırtında.

Karanlık nerde kesirsiz başlar
nerde yiterdi birden, o çalışkan telâşı
sanki o omuzlardı örten
salt kendi çoğulunda/en tekil gecesini.

Ocak 1983/İstanbul

FASA RİMEDZÖ İÇİN TIĞA AĞITI

Meğer ıssız, ıpssız bir yermiş bu Dünya
insan yalnızken üşüyor.

Ekvator Şirketi taşınmış bu diyardan
meğer geldiğime pişmanım-geç de olsa.

Ha insanlar

sahi, onları bulmak için gönderilmiştim, Dünya'ya.

Evet insanlar,

birkaç tane görmüştüm-arada sırada.

Onlar da bir yerlere gittiler-galiba

Küçük Prens, Zeze, Uçman, Portuga Amca...

Yılan, kabuğunu yadigâr bırakmış

gurbetçi acılarına,

boşlamış, canteni taşımacılığına.

Uçman'ın uçağı çölde çürüyor

Tilki, kaçaklar listesinde

nereye baksan vahşi trenler

hepsi birbiriyle ezme yarışında.

Bir Özdemir Asaf anlardı bunu-anlasa anlasa

beyazı bir tek o boyamıştı-kapkaranlık Dünya'da

bilge geçinen, bir yığın, tanıdığım

sahte kalıpcı arasında

tek başına.

Sabırlı kızgınlığını gülmeye dönüştürerek

bindi ve olağanüstü bir hızla gitti

Portuga'nın raylara yapışmış

paramparça arabasıyla.

Portuga, Uçman ve Özdemir Asaf

mat etmeye çalışıyorlar şimdi-orada

dünyalı sevisizlik birimlerini

veziri-şahı olmayan

garip bir satranç masasında.

Ne kadar buruşmuşsa da-yaşandıkça-insanlarla
çocuk gözleri, çocuk gözleri şaşkınlığından
daha çocuk-bebek gözleri şaşkınlığına
ters orantıları-insanın çelişkilerinden
her ne kadar o yaratmadıysa da afallama güvercinini
o uyguladı-gördüğüm yaşayanlar arasında.

Lavinya'nın Jazebel'liği-bir anda yaşlılığa ergimiştir
bazı kadınların iksiri şairleridir olsa olsa.

Kişiler değişse de
aşk hep durur/gizli batık yerinde
değil mi Özdemir Asaf Usta.

Ne kadar yazsa da kitaplar, çıkarıcı pislikleri
içindeki çocuk masalını okudu-O
sabırlı, sevecen bir inatla.
Bileşkelerin en görkemlisi
göz, yürek, us
böyle çalıştı dünyalı görünümüyle
Özdemir Asaf Usta'da.

Madem ki çıkarılara çalışıyor genel felsefe
ilişkiler seviyi göstermelik düzenine
ama Dünya'lı değildi ki-O-aslında
Küçük Prens, Zeze, Uçman, Portuga
ibreti öğrenmeye gelmişlerdi Dünya'ya
bir de Özdemir Asaf Usta.

Görkemli, büyük bir şiir yazmak hünerdir ama
yaşamak/görkemli, büyük bir şiir depremi
hiç yayınlanmamış kitabındır, senin
gizindir, ne yandan bakılırsa
şevkatlim, sabırlım, insanlım
Özdemir Asaf Usta.

Nisan 1981-İstanbul

TURGUT UYAR'A

Haçlı Seferleri

Baharat Yolu'nun dedesiydi

aşiret-çıkar kavgası başlatılmış

haşarı Rişar'dan inatçı Eyyübi'ye

ben neyin torunu olacağım

dedem yerine.

ÇETİN ALTAN

Bir kabadayılar, bir de ben
duvarlara sırt veririz
kalabalığın olduğu her yerde.
Düşman izlemekten/kabadayılar
insan izlemekten

eş tavır hademesiyiz.

Her an onlarda da
acımasız bir pusu korkusu.

FETHİ NACİ

Ansızın ve yarım kalmış
konuşan, yüreyen
acı bir anıt O/şimdi

sevecenliğini biçimlendiren
yontucular gittiğinden beri.

YARIŞ

1. Aragon bu, kalamazdı çaresizliğin yıkıntısı altında
güdümlü tutkusunun binlerce minesinden
tanrıça kanatları yaptı, Elsa'ya.

Ve çünkü Mayakovski

adanmış tek ilahtı

dişi-tutsak Elsa'ya.

Başka ne karşılardı böyle yüce bir aşkı

bu dengesiz, ölümsüz üçgen kurulacaksa.

2. Salt terekesine sığınmayı özler

tılsımıyla dişi köleliğin/ama kadınlar

önce ve birinci adam'a

yapay süslemelerin zorunlu masalından

başka ne miras kalır/O ikinci adam'a.

3. Hey Aragon,

yaslı bir cesettir artık/ne kadar süslesen de

kadınısı hurmaları

öztutku hurmaları/üçünüz arasında.

4. Zalimce dondurulmuş:

İlk yarısı salt kadın

son yarısı tanrıça,

hayranlıklar yaratan şölenleriyle aktı

yüzyılın en görkemli duygu kanallarından

imrentili ibretin çığırtkan bazlarına.

5. Ama,

hey Aragon

Elsa, şinto değildi

senin yalnızlığında

ve O'nun yokluğunda.

1983 Mayıs-İstanbul

NEVZAT ÜSTÜN, DEDİ RÜYAMDA

Sabunum

tarihsel bir acı temizleyicisi gibi
cebimde

ne zaman Alamanya'ya gitsem,

cermen sabunlarına el süremem.

MAC CARTHY'YE SORU

Vadisinde Salinas'ın
—kinlerini hoşgörüye damıttırmadan
ve soykırım baldıranları katarak soluğuna
yankee'lerin havasını  l me donduran—
tarihinde Salinas'ın
ne zaman rastladın ki
bir Mançu sava cısına?

Ocak 1982 İstanbul

MİRALAY MUSTAFA KEMAL'E

Conkbayırı, Cebel Bataryası mazgalsızlığında
Hektor'un torunlarından bir avuç neferdi
57. Alay misali ve külliye
tek kişi gibi/korkusuzca ölen.

Priamos Oğulları bu kez oyuna getirilemedi.

Barbarlar doğruları böler
haksızlık simgeler, haklılığı
gene de insanı Anadolu'nun
hiç bir kazanda ergimedi.

Ama/hep sığındığımız
yazgısal savununu
bu ne bu.

Aşil mi, daha çok çıldırttığın /yoksa
Saint Jean Şövalyeleri
torun haçdaşı, Lord Curzon mu/
orda/şimdi?

Ve güya nabzımızı
kara yılanlar emzirdi.

KİM Mİ BU PORTRE KİM BULURSA KENDİNİ

O kadar nefret ediyor ki, herkesden
— bu arada kendinden —
ayıkken barışamıyor bir türlü,
ama onca kutsal, bencilliğiyle;
çünkü kaynaklanan
dayanıklı, ürkütücü sevecenliğinin
eski, yanlış iletişimlerinden.

O, MENEKŞE'YE HAYRAN BİR GARİP FESLEĞEN'Dİ.

DENİZCİ AŞKI

Yavuklum, kadınımlı
milyon çiçek içinde
tek, özel fesleğenim.

Hiçbir kadın yetmez/benim sensizliğime.

UMU

Basitti/kalbimin tarihsel içeriği

acı/kin/yalınlık.

şimdi sen düzenliyorsun/yeniden

akşamı

hüzünlü kılmamak üzre bana;

akşama

yorgun ve huzurla çıkmalıyız,

güne

sabahın görkemli aynasında

yüz yıkasak da.

Basittir kalbimin yaşayacak nabzı

terlemek:

çalışmada/sevişmede/dövüşmede.

KÖLELİK

Şekilci bir Tanrı'nın
bu hazin defilesi
ilk kavimden bu yana
sahiplerce bilindi.

Ve sürüp gider oldu
Spartaküs'ten beri
kan gölü tersanesi.

Özgürlüktü sevgimin
en kutsal serserisi
özgürlük bir hevesti
sensiz, uzak yıllarda
artık kendini yazdı
köle tanım defteri.

Kutsal yalnızlığı yitmiş bir gereç:
Kalp.

Canım/seni ben kılarak
yaratıyorsun/yeni bir burcu.

Ey toprak/bildik güzelliğini/sahil kurduk
görkemine yenik tuttuk
dalga denen masum serseriliğimizi,
sana çarpmak başkaldırmak değil/bunu anla.
Dünyadaki son toprak değilsin sen/bunu da.

Nedir ki/bir kadın
al karanfil güzeli bir yürek taşımazsa
o çok ıssız bozkırda, devetabancığının
soluk dikenlerini rengiyle soluyamazsa .

Çok uzak bozkırlara ağır yalnızlığımız
cılız ayaklarımı sevgin soluyamazsa
nedir ki bir kadın
o bingın geçmişinden, ağulu geçmişinden
duygusal terörleri usa soyutlamazsa.

★ BİRİ

Suskun, hırçın bir kadındı
güvenme muskasını yitirmiş bir tarihte
sevecenlik kıblesi, habis kanser koğuşu
ve ikinci adama ölü hücre ekiyor
birinciden yadigâr cerahatli neşterle.

BODRUM LEVANTEN

I

Ben giderken yağmurlar bırakırım
kutsal atlarımın boğulduğu
kötü deniz kentine.

II

Aldanma eylül güneşine
yağmurları ardında gizlidir
kişi kavrayamazsa yüreğini
doğum günlerine yalnız girilir.

III

Ve bir gün ansızın gitti
sabahın eskittiği bir ayazda durmaktansa.

IV

O gitti/bir avuç yağmur bıraktı
Menteşe Bulvarı'nda en kuytu kalbe.

GİDEN ADAMIN ARDINDAN

Büyük bir sabırla geçti buradan
yorgun gözlerinde
karanlıklarım.

Ama ben/daha insan değildim
o çağda,
şimdi kime yarar
aydınlıklarım.

SEVGİLİM CERAHAT, SANA KÜSKÜN ÖLECEĞİM

Eş kenarda buluşan
uygun bir lambri gibi
kıskançlığın gönyesine ortağız.
Ondandır/çekişmeli, bitimsiz
gönlü çılgın hoyratlığımız.

Çünkü
kirli bir sabun görünümündeydi/yaşam
gittikçe yoğunlaşarak.
Sabunun mağması da öyledir sanıldı.
Oysa köpüklü bir kabuk gibiydi
el tiksindiren, göz bulandıran cerahat.

Kuşkular, yalanlar, giz dolu gerçekler
işte ürküten cerahat.
Ama sadece bir kabuk gücündedir/cerahat
eş kenarda buluşan kuşkulu cerahat
sözde bireysel onur adına/gittikçe yoğunlaşarak.

Oysa, başla sabunu yıkayarak
yani gizleri ortadan kaldırarak
—Gizler ki yalnızlıktır/cerahat—
kullan onlardan arınma yetini.

Dingin, yalın bir seviden başka ne varsa
sil at.

Gizler göçebe eder insanı
konaklayamazsın/hiç bir dürüst yüreğin
sabırlı sevecenliğinde.

Sana benzer birini görmüştüm
dağlarda, terkedilmiş çorak dağlarda
bir gün bir yerde/bir gün bir yende
yüklenmiş kuruttuğu sevi gülünü
şaşkın, yılgın dolaşıyordu
bir göçebe, bir göçebe
acınamayacak kadar göçebe.

Konaklayacak bir çalı buldu mu
sığınacak
gümrah, serinlikli ağaç niyetine
anla, sizin cerahatçi manganın
acılı küspesini
neye niyetin dururken gürbüz beraberliği
neye kısmetin çaresiz köleliğine.

CALAMITY'YE KARŞI YORGUN KOVBOY BEN

Büyük gurbetler yazılır
alnımızın kısmetsizliğine.
Gönlümüzün sabırlı dürüstlüğüne
sevecenliğini korumağa çalışan bir yürek
nasıl dayanır.

Eceliyle ölen kovboylar
çok kalleşlerdir, nedense.
Ecelsiz öldürülen aşklar
en kutsal besindir
kadın kovboyların
yaralı geçmişlerine;

onların öyküsüne inanılır.

Kahırlı anlatısı içimizi berse de
neden kin dolu öcalma silâhlarının
kurşunu/sırtımızdan kalbimize saplanır.

En hızlı silah
En büyük maharet diye söylentilense de
gerçek kovboylar, arkadan vurulanlardır.

1980 Nisan-Bodrum

Eski yağmurların, rüzgârların ürküttüğü
hırçını umutsuzluğa şamandra
bir çiçektir, fesleğen.
Bekle, süresiz tutsaklığını
kalbimin ayazmasında/bir zamanlar
dinlenen.

UYARI

ve artık kar yağıyor, yanlışına yılların
çıkmazlarda yitiyor sendeki tilki alan
yık antik bağlacını, ikili oyunların
aptal sevecenliğim yol başlattı, usumdan
kar yağıyor usumdan/kar herşeyi temizler.

Nisan 1981 İstanbul

BİR BATIK TEKNE İÇİN REQUIEM

Ve günlerden sonra bir gün
karşılıklı palamar bağladık, limanda,
Teknem'le, S'yle.
Şaşkındı, hırçındı, ikircikliydi
denizim onu ne kadar dingin beklemişse de.
Geldiği başka denizlerin
hoyrat, amansız, ezici ilişkilerinde.
Birden çalıştırarak en özel telsizini, yazdı
telâşsız, olağan görünümüyle
“S.O.S. vermedim. Vermeyi denemedim. Ama aslında
duyu denizinize kayıtlı tekneniz S/battı./Stop.
Ne Karaipeler'de, ne Arşipel önlerinde.
Ne çılgın fırtınaları güçsüzlüğüne damıttı./Stop.
Devam ediyorum, evet:
Sonbaharı kışa bulamaçlayan bir kara gecede
birkaç küçük dalgasını şevkate bileyerek,
—teselli payandasının içeriğinde, gizlidir, şehvet—
bir Kerterizci'nin/ne çare/Tekneniz S
denizine kendini kapatma yaptı. Stop.
Datça'da. Serin çarşafalarında bir motelin, stop stop.”

“Teknen battı./Öyleyse ben.
bir benzetmeden başka bir şey değilim
şimdilerde.”

“Stop. Battı senin teknen.
Cansızlığı paylaştı, Bi-cân Kerterizci'yle
Artık yalnızca, Teknem/bu gördüğün.
Yalnız. Stop./Tekne.”

“Görüntüm yalçın ve herne kadar, görkemliyse de
şu anda palamarları, çaktırmadan, hıçkıran
bir batığım sadece. Stop. Stop. Sto...”

Sustu telsiz. Hatlar bu gerilimi taşıyamadı.

Limanım, denizim, batık tekneyle
yıkkın çaresizliği paylaştık.
Hesapsız tutkudan, ussal acının inceliğine.

Yaşam/mağmamızın, kendini durmadan
yanlıslardan pişmanlıklara doğuran
ve durmadan sabırlı, bezgin
kimi zaman delirmeyi damıtan
kıskançlık tabelalı tek vitrincisi/belki de/yaşam.
En pahalı serüvendir, tutkuyu güzelleştirmek
teknelerin dalga koşturduğu ve usanmadan,
tüm boylamlarda, enlemlerde.

Firar etmek, korkunun geçersiz ahengidir
bir acıyı yüklenmeden.
Öyle gideceğim, seni ödeyip limanıma. Denizime
kendi kerterizime,
ey yaban tekne.
Suçlu ben miyim, boğulsan da başka denizlerde,
ey batık ve yaban tekne.
Tilsimini bozuyorum
büyünü devrediyorum, karanlığına
yorgun denizimden.

Bu ödenmelidir.

**Yıpranmış suyumı incelterek saklayacağım
sensizliğe.**

**Umut, aydınlık ister; mut, kucaklar gökyüzünü
yoksa neyi bulur batıklar kentinde.**

**Denenmelidir,
ey batık ve yaban tekne.**

Mayıs 1981 İstanbul

AKREBİ GİZLİ BAYAN ÇELİŞKİ

Bir diken. Ve fesleğen. Seven bir başka diken.
Menekşe her düzende eşcinsel sığınağı.
Karmaşık duyguların ortağı kurnazlıkla
cinselde yetersizlik, şaşkın-buzul gönyesi.
Hey Fesleğen: Yalnızca
kara çiçekler gizler, kötü kokan tenini.

Hey Fesleğen:
Kahramanca göğüsle
gerçek kişiliğini.

Ne kendini anladı, ne başkasını bildi.
Zamanla da unuttu soylu değerlerini.
Yaşamın tanımından hiç nasipsiz yorumu.
Sanılar kuaförü, çelişkiler çiçeği.
Hey Fesleğen: Aslında
bir katranda boyandı doğrularla eğriler.

Hey Fesleğen:
Boyandan çürüyecek
toprağın bereketi.

İkili oyunların beceriksiz düzeni
sorumlu gardiyanı şimdi yalnızlığının.
Savaşını yitirmiş umutsuz akrebine
sevgimdeki saflığın ağıta dönüşmesi
acımasız cenaze töreni değil de ne.

O, Menekşe'ye hayran
bir garip fesleğendi.

Ocak/Mayıs 1981 İstanbul

İNCE MÜZİKLİ OTOBÜSLER

Keşfetme şansını
yüreğindeki sihirli müziği/mehtabın
—sonbaharı yaza bağlayan bir gecede—
yitirdiler.

Ne varsa/yani duygudaki/kaçırılan
ürkütücü rakkamlı pişmanlık
nedense ödeyecekler.

Yitirilen ne/sanı-başarıya çakışan
duyunun kendini kutsatamadığı,
sorumsuzluğuna sığınıp içkinin
çıldırın ete büyülenmeye hazır et
şehvete, depolanmış milyon kez bereket—
korkutucu titreşimlerle
onurları adına terlettiler.

Görkemli yüreğine mehtabın/geç kalsalar da
inanılır/yanlış sevi kavramlarından,
bunu öğrendiler.

Sanki, karanlık çiçekler takmaktı
kutsal yozluklarından
gül yerlerine/sıgılıklarından
cinsel doruk varışın
artık şaşkın iletişimsizliklerinden;
hemen ürktüler.

Çünkü inanılır
tan ayazının dürüst tokatlarına
her gün gerçeğe soyunur/sabah
çekinmeden.
Önce çaresizdiler
bağışlanır bir saçmalığa yıkmaya çalıştılar
cinsel avadanlığın yapayalnızlığını.
Ayın, yıldızların müziğini yüreğe getiren
bir başka yeri bulmaya gittiler
ayrı ayrı
artık beraber deneme gücünde değildiler.

Yeni pişmanlık müşterilerini bekliyor
kaçamak gecelere
mehtap-yürek şirketine ait
ince müzikli otobüsler

1980 Marmaris/1983 İstanbul

BU YAZIT GEREKLİDİR, ÇARŞI'NIN ORTASINA

Ustamın ustasıydım/çırağımın çırağı
nice ağıtlar yazdım görüntüler üstüne
her insanımda vardı usumun çile örsü.
Uzun yıllar tek başıma tav tuttum
tam tıkanığım anda/bizim çırak kuruverdi örsünü.
Öyle işler dövdü ki tavında yeni usta
doyumsuz güzellikler/diri körük bileği
gerçekçi boyutların katranıyla dopdolu
gariban insanımın tutsak görüntüsüyle
bizim deli çırağın ustalık mengenesi.
Tam mesleği boşlarken rüzgâr bastı gönlümü
usumun kul sabrına sığındı som tarihim
ustalar da geçilir/sen öğrettin ya bunu
sana öğrettiklerim helal olsun yiğenim
yeni bir örs kurdurdu bende denediklerin
yıllar sonra da olsa/ölü kışlardan sonra
Demirciler Çarşısı'na bir çırak gibi geldim.
Ne yaman görüntüler vurgulayacak şimdi
çırakçı ustalıkla balyozumun sofrası.

Sen mapusta bekliyorsun göçük bir geleceği
ben burda bekliyorum/majiskül/ikimizi
yetersiz ihtiraslar geliştirdi şimdilerde
tıfıl çocuklar yurdu/Demirciler Çarşısı
sen yoksan bebelerle yarışa kalkılmaz ki.

Ustam, sen gelenedek erteledim ölümü
yol tut da paylaşalım kozumuzu/yiğitçe.
Bak, meraktan çatlıyor Demirciler Çarşısı
sonuçsuzluk incitir bize inanan halkı
ve anlayalım artık/ve ey son sabık usta
palavra hacamatı, göz boyama sultanı
olmadan anlayalım/yıllar sonra da olsa
kim kimin bileğini öpecek son kertede
kim kimin çırağıymış/ve kim kimin ustası.

(Yeni bir körük yaptım
senin hiç bilmediğin.
Başka türlü olacak
demirin kızarması.)

Otuz beşinci kısım burda bitiyor/usta.
Otuz altıncı kısım yazılmadı/yiğenim
soylu, uzun finaller böyle mi olur/usta
yağıyorum hasretle/kapatıp kepenkleri
Demirciler Çarşısı'ndan/ellerini öperim.

1979 eylül-ekim Bodrum/İstanbul

PATİK VE CÜZDAN

Patik kadınlar vardı
Splandit Bulvarı'nda
kraliçe oldular
en büyük ayaklara.

Shoes Company Trust

Wall Street yamyamlarının
Türkiye çığırtkanı
bir simyacı esnafı
Patik kadın'ı böldü
bir yığın parçalara.

Cüzdan,
en büyük sömürgecidir
bir patik yatağında.

Şimdi
anılara pay yok.
"Uçak biletleriniz
Coté D'azur cuntasına."

1979 Mayıs-Bodrum

HÜZNÜN EN BİLİNÇLİ YERİ

En çocuk günlerimin nişaburek düzeni
saraylı bir annane/çerkezlik birimleri
hüzün sokağımızdır aslında
mutluluk çıkmazında.

Saraydan çeyizlerle kovulmayı sağlamak
ne kutsal bir hünerdir bakıldığında/şimdi.

Yanışlar doğruların sevaçısı olacak
ve bir gün pas tutacak/karanlığın anteni.

O en sondu/orkide olmak da ne
O en sondu mutlak/annaneler fesleğeni.
Çilelerde, sevilerde ne biçim sabırdılar.
Ya bu kadınlar hele/nişaburek ne demek
moderen gancıklığa uydurulmuş pimleri.
Özgürce ve çağdaşça kadınlar imiş bunlar
soul ampire'e tam köle
değişim düzeni sığ/batılılık birimleri.

Nitelikli cıvata olsalar da aslında
neye yarar somunsuz hünsa ussuz yüreği.

1979 Haziran-İstanbul

VURGUN

Yüzünün odak emzirmesini
karadan-artık karadan
imbatlara çeviren.

Batık kentin acımasız yazgısından
derinliklerde. bir kibeleyontusunun ağulu büyüünden,
O'nsuz dönüyor teknen.

Bilinir/tüm heyecanlarındı
çorak yaşamının kristal denizcisi
ama on kulaç daha dipteydi/bekleyen.

Kibelenin kucığına/çatladı yaprak yaprak
damarlarının özsuyunu tüketme cömertliği.
Hep büyük tutkulardı onu biçimlendiren.

Öğren. Öyle kıskançtır ki dibi/denizin
aldığını esirger/rüzgârları emziren
denizin üst-kabuk/serüvenlerinden.

Odak, boşanarak durmadan/yitiriyor görme yetisini.
Ey tüm umutlarını, güzelliklerini
artık yaslı imbatlara çeviren/sen
ne çare/O'nsuz döndü teknen.

Kimbilir/hangi gün, hangi tarihte
giysileri yosunlardan, görkemli dip çiçeklerinden
iskeletler kristali/sarmalamış sevgilisini
bir kibeley çıkardılar/batık kuyum kentinden.

1979 Eylül-Marmaris

MEKTUP/BİR

Ufacık, erguvan rengi giysili
bir buluta yazdım.
Söz verdi, yenerse iklimleri/ulaşacak sana.
Üstelik anladı/şimdiden yoğunlaşan/özlemimi.

Ağlamazsa soğuktan
zamanından önce bir toprağa
batan güneşe karşı, Arşipel'in bir ucundan
seslenecek yazdıklarımı/usulca.

Bekle onu. Kucakla bu seçkin haberciyi.

Başka bulutçuları bilmem ama
benim yüreğim erguvan rengi.

1980 Ocak Bodrum-İstanbul

MEKTUP/İKİ

1.

Yürüyen bir gül olmak varken
dağların çıbanı oluyor yalnızlığın.

Yolları paylaşmadan yürü bakalım.

2.

En uzun resmi oluyorsun dünyanın
bin kilometrelik bir yol boyunca çizdiğin.
Görüntünü bağlıyorum/kontak anahtarının yorgunluğuna.
Evrendeki tek sürgünerk/benim.

Yürüsün bakalım.

3.

Bir bulut örtüyor/aydınlığımızı
geçer.
Güneşle doğa kalır/karşıkarşıya.

4.-

Bulutun karanlığından ürkmeyip
ne varsa edinilmiş pişmanlıklar
yanımda yürüyen bir gül oldursun sana.
Ve bitmesin gözlerindeki
Bosna-Hersek'li çılgınlıklar kızı pırıltıların.

5.

Artık/seni bekliyorum
duygusal yorgunluğumun kurtafılmış bölgesinde
en görkemli ziyneti oluşturacak
bir kuyum ustası gibi.

1980 Ocak Bodrum-İstanbul

ANIT/Teodorakis'in bir müziğine türkçe uyum

İşgal altında bile/bir bahardı gözleri
Özgür günler inancı/umutsuzluk bilmezdi.

Acımasız postallar kaplasa da ülkeyi
Acımasız sabrını, sabırla tazelerdi.

Bremerhaven'li SS, Hans Kruger Haydelbach
Üstün ırk dehşetiyle, nasıl çekti tetiği.

Seninse üstünlüğün, insanları sevmekti
Özgürlüğü sevmekti/vatandaş Vasilaki.

İyimserlik anıtı/sevgilim Vasilaki
Yeşilliklere düştü, kalbinin gelinciği.

Yüzünü örten kanlar/sevgilim Vasilaki
o kadar saydamdı ki/gülmeni örtemedi.

Kadının olmadım/bir sevgi dolu kaldım
iyimserlik anıtım/sevgilim Vasilaki.

Ve bütün eski dostlar/dehşet dolu gözleri
benim gülüşlerimde, seni görüyor şimdi.

*Savaş Kruger'e de bir yazgı biçiverdi
Mezara konurken de -titriyormuş- sağ eli.*

1980 Şubat-İstanbul

ÜÇ KİŞİLİK FACİA

açıklama

Çağdaş Gülizâr'ların
Çağdışı hezeyanları
Giysiler, takılar, çok kültürlü ve özgür kadınlar podyumunda
—Ne kadar alımlı olsalar da—
Gösteri sonrası aynalarda -sezilir
Eski yıllarda kalmış hanımefendiler serencamları.

Güne uyum düşürmeğe çalışırken
Uyumsuzluğun hazin akortları.

Nerelere yürürse de-çağ
Ânın yürümez gönlü-mantık varsayımları.
Vakti zamanında
Arşidük Lepard saraylarında-dâvetler tâcı
Sefîrî-âlî kerimesi/kaderinden
Oxford mezunu yeni dilberin
Trajik tutkalı ki/vakti zamanımız Türkiye'sına kayıtlı.

Ol sebepten, böyledir işbu şiirin
Moderen yapı içindeki, epeski tadı.

Çünkü: Dil eskir, haddini bilir
Yeni bir tümceye bırakır/saltanatını.

İşte bundan dolayı, iyi bilmelidir
Yaşadığımız günlerin asil kerime özentisi hâatunları
Hiçbir şeyin, ama hiçbir şeyin
(Devrini doldurmuş aslı niyetine de olsa)
Ne eninde ne sonunda, çekilmez/kopyaları.

1

Sefinei bahri hümayun hattı/suzi dil
Sebül ül I. Barbar Bey ezziyetleriyle
Ancak bir garip çıkagelir/peşiman yalnızlıkta
Ancak ve ancak tedavi farzdır Gülizâr'ı yâre.

Sefinei bahri pişmanlık hattı/suzi dil
tarihi bir abidedir Gülizâr'ın hatıratında.

I. Barbar Bey

II. Barbarsız Bey/sayılmazsa.

Şimdi kim kimin fak'ı?

(En seçkin eserlerdir, üç kişilik facialar
Gülizâr'ın genç kızlık hicranlı roman kıraatında.)

Taşıtmak bir hünerdir bunca yükü/tedavikâr adama
Barbar Bey ezziyetlerini ödetmek farzdır-öyle ya
Kıskançlık/zerresi bulaşmamalı
Sevgili/hunhar / ama ah, sevgili
Barbar Bey hatırasına.

Barbarsız ikinci/hey, bahtsız sefineci/öyleyse
Kendi kendinin kalebendi olmaktır hüner
Osmanlı ilinde
Türkiye ilçesinde.

Fetva: Ya katlan
Ya son.

II

Bir gün ikinci-hani o bahtsız sefineci de gider
Ol hikâyenin sabır dâhisi.

Bu en şaşkın ortasında/çağın/kalakalır Gülizâr
Ama kan içecektir kendince bildiği yolda.

Hep kafasında:

“Bunu da öğüttün, sıra kimde Gülizâr?..

Nasılsa böylesini daha çok bulurum”, yamyamları.

(Gelişmiş, çok silâhlı Barbar Bey’leri yiyebilecek

Bir yamyam yeryüzünde görülmemiştir.

Herkes Barbarsız Sefineci değil a.)

Olsa olsa-kendi kanını içmekle yürütür/saltanatını.

III

Erkekler, erkekler, erkekler

Bir takım yeni Barbar Bey’ler...

Çoğalttıkça çoğaltır, çılgılığı kırık ağlamaları.

Çünkü artık yok/bu ezziyyet şaşkınının sabırlı Arşimed’i.

Ne tuhaf/hacimsiz bir şekilde boğulur

Kifayetsiz muhteris/kapris çağı gururlanmaları.

Battıkça, yukarıya çıkarmaya çalışmak/ne kolay, ne iyiydi

Ama olsa olsa-ancak Sefineci Arşimed’in

Bir türlü doğru dürüst yorumlanamayan, trajik marifetiydi.

Ve böylece doruğa çıkar/aşk kanunî esasisi bunalımları.

Kaçıncı eşya muamelesinde uyanır/pek bilinmez

Bir sürü Barbar Bey saltanatından/Gülizâr

Ve gergefi çürümüş facialı geçmişinden.

Yıkar yüzünü, tek insanın kişiyi arıtan musluğunda

Ödenmiş, ödetilmiş ezziyyet çapaklarını,

Artık faciасız, dingin bir roman bekler

Erkekler ve umular hüsrancısı Gülizâr’ı.

IV

“Ah, bu günki aklım olsaydı o zamanlar, ah”, olur
Şimdi tek besmelesi... “Ah, bir tesadüf
Ah, Barbarsız Bey hüvviyetinde biri...”

Ama tıfıl kızlık yıllarına faik bir yanı vardır, artık
Rağmen/hafif çözölmüş memelerine
aşınmış döksuyu hazinesi...
Çünkü, bahtsız Sefineci'den kopye çekmeye başlar
İçindeki, bunca yılın aşk-ı irfanla karışık
Faslı sabır dershanesi.

Ve artık, tammaye ıslahatçı, yeni insanlık birimleri.

V

Bu bir modeldir haddizatında
Nice Gülizâr'lar vardır/takılır kalırlar-nedense
Hani kifayetsizlik canım-ezziyyetler tılsımı içinde
İşte kendini beğenmeye çalışırken, horgörme vesvesesi...
Ve nedense yürürlüğe sokamazlar bir türlü
Barbarsız Sefineci'den yadigâr/pişmanlık dilekçesini.

Külli netice-işbu cins Gülizârlara:

Bir saplantı-inat ki/hazin fiyonglu/ol sergüzeşt madalyası
Firdevs-i aşiyana erinceyedek taşır göğsünde
Deli gergefli, facia müşkiratçısı.

VI

I. Barbar Bey ve şürekâsı

Tahattur bile eylemez, Gülizâr'ı.

Yalnız Barbarsız Bey, hörmetle ve muhabbetle gizler

Şikeste bir kalbin, musikîysi yanlış ve elim laternasını.

Kıssadan lise:

Talihte var iken enemsalsiz ve uzun bir yolculuğa çıkmak
Yani kaçırıp en uygun sefine adayını
Bir gün tarih düşölür/
Kısa seferler loncası-yanlış Şirketi Hayriye tenezzühleriyle
Kıytırık iskeleler arası.
Artık yaşarken dahî gönlü salihâtı nisvan
Ey hikâyemizin melûl-mahzun Gülizâr-ı:
Bazı kadınlar dili eskimiş şiirler gibidir, işte
Anlaşılması girdap ki/amma ne hazin
Buruk bir tâd buhurdânı bırakır
Tanımlaması girdap ki/amma ve lâkin
Uçuk bir yâd kusurdânı bırakır
temaşası.

1980 Ocak-Nisan İstanbul

DELİKAN

Bazı kişiler vardır/bakarsın yüreğine
hayranlık yaratacak bir kaynak bereketi ;
doludizgin sevdalar/delikan yıllar demek
eskimiş ve yorulmuş bir şadırvanım sanki.

Ama bir çift göz çıkar, en salapur gününde
bitkin şadırvanlığı giyinmek de ne demek
yeni bir gürz yaratır duygular aşireti
yıkır şadırvanları kaynak bereketine

1980 Mayıs-Bodrum

TRAGEDYA DOSYASI 1

O, hep gündüzleri gelir-di
kuaförle terzinin saatlerini çalarak /bana
İçinde küsük kalmış ceberut şehvetini
çoşkulu kısrak barbarlığına dönüştürerek
bana.

İniltilerden deprem konçertolar çizerdi
kendi ne güzel söylerdi
ne güzel söyletirdi/bana.

Bir yastıkta uyumayı/bağışladım
sırtını dönerek, horlayarak
ve rüyada doğurarak
bir başkaya budanmış,jakobenler mangasından
bezginci kocalara.

Gider-di/gitse de
tenimi imbikleyen terleri ve kokusu
yalnızlık celladımın celladıydı/aslında.
Zaman-mekân ötesi bir uzay çağı denklem
bıkkın et'ler birlikteliği nedir ki bu tutkuda.
Bir sevi eskir, çözülür sahte kılıflarından
bölüşür yazgısını sanılardan kadim kocalar
çünkü insan yapayalnızsa her gece kendinin gömüsüdür
her uyumak yok oluşa hazırlıktır aslında.

Çoktan yitmiş bir adamın
karısına yazdığı özür mektubuyum, ben
aslında
yasal tragedyada.

Şimdi/çizelgesi ahlakın
tükenmiş bir sevinin
antikler dosyasında.

1981 Aralık-İstanbul

DEVİNGEN İTERMEZZO/MA

Ayaklar sekerken, podyumlarda
gözler imrenmeyi şavkır
çoğaltır alkışlar
makyajındaki gurur yıldızlarını.

Podyumun basamaklarında
mankenden insana birden geçişin
bitmeyen, yorgun kahramanlıkları.

Ama, kendi katı yalnızlığından
gayrısını tanımaz
bakımsız, loş soyunma odaları.

Gene de/yaşayan, dipdiri
ateşli yağmurumdan korkar
yıpranmış, haksızlık görmüş
kimsesizlikler görmüş
duyu hurmaları.

Kolay boyaların
ödettirir, ucuz yıldızlarını
mağması özel kişilik
izdüşümlü çağ kişiliği/sancılanmaları.

*(not tutmağa meraklı, zengin bir işadınının
defterinden)*

"Hiç bir çalımımı yemedi, kaltak
acaba kimin gılrına kayıtlı.."

II

Buluşmamamak acısını ince ince damıtan özür
bir korku yanlışının
sana bıraktığı zakkumudur/aslında/bulmada
yorumunun faizi ödenmiş yaşamlarını.

Hadi, başlayalım
karşılık, çakışmaktır/karşılığa
vermek, engini kullanmaktır/sonsuz.
—İlk insandan bu yana
maddelerin ve duyuların en yorgun bağlaçları—
Yoksa nasıl boğulur/batırılmazsa
güçsüzlüğün, kolay emekçisi korku
güçsüzlüğün, kolaycı sünepe tayfaları.

1981 Haziran-İstanbul

ORKİDEYE KARŞI KIRMIZI TAZI KARANFİLİ

Kalbimden bir bulutu aldım
boyadım/kırmızı/yangınlı sevda kırmızısı.
Gizli ve zor sevi birimlerinin/sülbünden
bulutlu kırmızılı sızı
bulut/soylu mu soylu bir tazi.

Her zaman boyamaz sancılarını
kaç yıldır koşuyor, ilk kez
kırmızı bir karanfil
kaç yıldır/ilk kez/azize gözleri baldıran ovalarında
koşuyor çatlarcasına
kırmızı/coşkun, hüznü kırmızıdan
bir tazi.

Karanfil kırmızıdan
kırmızı tazıdan
tazi karanfilin yüreğinden
ortak yazgı ağıtı.
Bir çiçek götürmenin kuşkulu
mahcup hırçınlığını
baş köşede hayran beyzade orkideleri
kaç kişi bilir/evrende
bilebilen/çaresiz/sevilir.
Sevilir, koştuktan değil
orkide küstahlığından dellenmiş tazi.
Çünkü, çiçek hediye götürmek/bir yalnız adamı
Tazi balad'ı.

1980 Aralık-İstanbul

SONSUZ OTURUM

Masanın bir başında o
bir başında ben.
Raylar raylar...
Bir takım istasyonlar.
Engbeler.

Trenler
her ne kadar bağışlarsa da
uzaklıkları;
trenler
birbirine ulaştırmaz
yalnızlıkları.

1981 İstanbul

ERTELENMİŞ BİR ŞÖLEN

Bir kez bakınca öyle
sırtlamış duyguyu da olanca görkemiyle,
artık dönemezsin
herkese kullandığın/bakışsızlığa.

Bir kez öyle/dişi ve deprem-di ya
çoktan unuttuğum yerlerden, örneğin kalbimden
doluyor barbar uyumlarım
erkimin sevişmeye cengâver oyluklarına.

Bana bitimsiz yaşam cevheri olsun
yasaklı yosmalığındaki o iştaha en korkulu, ürkek
kuyum çiçeğin
ergiye ergiye/doyumsuzluğa.

Hadi başla
parlasın duyularımın da paslanmış bukağıları
ki o amokdan da panzehir tadmış
ve bekleyen çılgınlığımıza.

Kur, yıllardır ertelenen şölenimizi/hadi, başla.

1983 İstanbul

GECEYİ TANIDIM

Auswitchz, Dachau, Treblinka
Acun Sokak 19 numara
kalbim

bu yaşanmış kamplar umutsuzluğunda.

Geceyi tanıdım.

evli bir kadını sevmekle başlar gece.

Terkedilemeyen

himaye düşkünü kocalar boyar
apaydınlık gündüzleri bize
hüzün rengine.

Salepçi, kimyacı, gurbetçi gibi
seviyi acıya erteleyici/gece.

Ah kalbim,

bakımsız ama bakımsız ve saf
çocuk bahçeleri yorgunluğunda.

Geceyi tanıdım.

bakımlı ve gülbüz çocuk bahçelerinde
çimenleri ezmektir/gece.

Ah, niye tanıştık/gece.

1981 Şubat-İstanbul

YANLIŞ ÖDENMİŞLER MÜZESİ

**Bir seks partisi çılgınlığında, bulantısında
kandırı/etki tepki**

haklılığını silahda bulan

yanlış irdelenmiş her kavram.

**Yanlış/her gözeneği kendini çoğaltan
sayısızlığa durmadan doğuran**

en acılı hayvan.

Saptırdığının sorumluluğunu taşıyan

yargılanmayı çok başına yaratan

bilince yüz vermeden,

flamaları, pankartları omuzlayan

bizim insan.

Soysuzluğunun kahramanlığını taşıyan

Pinochet Javuzelski/bu çağ ikilemini tanımlayan

emekçi değirmeni/buğdaykan.

Aldatılmışsa kan/pıhtı kanserlerinde

tek şerbetli usanmayan, ölemeyen

bizim insan.

Us yanılmıyorsa

kanser için en güçlü canavarlar da ölür.

Doğrular ertelenir/ayıklanır pıhtılarından.

Doğrular ertelenir/ama ölmez

yani bizim insan

yanlışlarına rağmen

bir gün varacağı doğrular yadsınamayan.

Pinja sömürü company international

devingense

iki başlı çağdaş bir devâsa yaratık olmaktan,

çoğala çoğala devingendir/emekkan.

Hey, bizim insan
hey, bizim olamayan/insan
insan, bir sürüden başka nedir ki
yozlaşmanın sürgünü edilmişse/kavram.

Hem canım, canavar dediğimiz alt tarafı bi hayvan.

Hadi gel tanışalım öyleyse/kavram.

Ocak 1982 İstanbul

YANLIŞ ÖDENMİŞLER MÜZESİ I

Ölülerimiz ne kadar çoğalsalar da
yanlışlarımızın sunağında
dirilerimiz sapmaların kucağına.
Sanki bir ordu ki
herkes generallik sevdasında
erliği, küçük zabıtlığı denemeden
bilmeden, ödemeden taşıyor
en baş generallik apuletlerini
rüyalarında, hülyalarında bırakmayıp
yaşamlarında.
Bu ersiz ordunun ortasına
faklar, nifaklar da katılınca
gerçi birbirini yeme yarışında
hiçbiri sonucu gelemeyecek-ti.
Finalden önce ölüm kol geziyor
yetersiz, bağnaz ihtiraslarının
artık çoktan modası geçmiş radarında.
Ersizler ordusu hükmen mağlup
nesnel tarihin bu noktasında.
Birinci gelemeyecek/hiçbiri
dönme dolapları anlamada
usla sabrın, tarihsel yanlışlar avadanlığının
eğilmedikçe karanlığına.

Gittiler/yanlışlarını vurup sırtlarına
kimi asılmışlar baladı yazgısında
kimi müebbetin uzayına kilitli
kimi inançla, hesaplarla kimi
uluyan kurt çocukları
Nâzım'ca güneş erleri
şaşkın, acemi kovboylar gibi öldüler
evet/gibi.

—Beklemenin, sabrın bilinçli kutsallığını denemeden.—

Çünkü ırmak denize inmeğe yönelmişti
sedleri tek tek eskiterekten.

Dinamit koyarak nehrin yaşam yüreğine
engellerden arınıp varılmaz engine.

Tersine/büyük kayalardan sedler fışkırdı
nehirin en beklenmedik yerlerinde
her patlamanın içeriğinde.

Belki de herşey
ince bir satrancın verileriydi.

Nehirlerin yazgısını/engebeleri
inançlı yıkım isteklerini, bilinçsiz yıkım isteklerini
bu olguğu yeşertip gündeme getirmeyi
dinamit lokumlarını kullanma hevesini
dinamitçiler arasında farklar, pazarlıklar, kutuplar
binlerce Gungadin'ler

iki karşıtta birden yaratılan
Gungadin'liğin bilincinde, bilinçsizliğinde/ Gungadin'ler
yeni düveli muazzama profesörlerinin
en şehvetli şah-mat menisiydi.

Us bilenecek, düşmeden öcalmanın aptalca tuzağına
—bu bir bilinebilseydi—

deneyler, tarihsel ergimenin potasında nehirle özdeşecek
ve elele gidilecek
özlenen denizlere.

Ve nehrin şurasında burasında/ne hazin ki
epeskiden kalma, yanlış kullanma günlerinden kalma
yanık, paslanmış/tamamlamış işlevini
kullanılmış/evet kullanılmış
dinamit fitilleri.

*Gerçekler söylenmez
yanlışlar bilinmez
ölüler eleştirilmez*

*se
neye yarar/ öldükleri.*

Şubat-Aralık 1981 İstanbul

EY SORUMLULUĞUMU TAŞIYAN-YAŞAM ARTIK/TANIT ÇOCUKLARIMA/ŞİİRİMİ

Büyük bir acıyı anlatmak/sözelimi değil
aslında yorumsuz gerçekli.

Ey sahibim, belleğim, yazabilirsem eğer

denize inemeyen nehirciklerin

ballarına doyamadan dirimin/ölmeye zamansız/ şaşkın evrimini,

ey tenkafes

ey uskafes soluğum,

bendeki onuru devindiren

saygıyla kilitle kendini/ve

şiiime çok görme ödenmiş imgelerimi.

(Anlatmalıyım: özgürlük-O, insan kadar eski su.)

Denize haykırmış ve oluşturmuş sedlerini

çılgın dellenmesi her an

gazaba yürürlükte olan

Atlantis öncesi kayalardan

bu kayaları dövmeye çalışan, denizlerden;

yatakları yanlış ki

yenikliği baştan belli

taze nehirlerden,

denizle/kesin/buluşamayan nehirlerden

ey bendeki yaşamı devindiren/şasma ve

çelişkili dirimime ezberlet şiirimi.

Silah.

Çocukluğunda oyuncağını doyasıya kullansa da

oyuncaksızını ve sorumsuzca/delikanlılığında.

Sindirilmemiş bir süt/varoluş özverisizliği

—trajik, fanatik ve çünkü kin—

belki tortulu bir süttten esinlenen

çünkü emziremeden, sabrın kutsal memelerimi:

yaşamdaki ilk darbesi böylece

ilk yediği darbesi

buluşursa kan-revan kurşunlarla

yanlış başlatılmış alnına;

ey kurban, artık olmayan dirimin
kimin, yaşamını öc almaya uzatsın diye
—öfkeler ağıladı seni
bırak, us, olanca egemenliğiyle
kalsın kardeşine—
Ey yaşam, bu başlatılabilirse eğer
ey sorumluluğumu taşıyan, yaşam
şiiirim onurla bulacak işlevini.
Özlem doğrular/yozaşmadan
kabarıp coşacak/o zaman
her dizede. Evet, us birimleriyle./Öyleyse
ey sorumluluğumu taşıyan
gözlemci katılıklarını/sakınmadan
nehir yataklarının kimliğini irdele
yanlış akıntılarını

küsme ve cesaretle
bana yazdır geçmişin aldanımlarını.

Jonathan'la özdeşmeli, delikanlı
varabilmeli O'nun kanatlarını oluşturan, güce
özümsemeli onurlu, çığırtkansız davranışlarını
salyalı, çılgın coşkuyla değil/evet/us birimleriyle
—çünkü mucizeyi yalnız us yaratır
kendi, özel ve kimsenin zehirleyemeyeceğı
besinleriyle—

Ey sorumluluğumu taşıyan
kutsal makinam/öyleyse
hakedilmiş bir dürüstlkle yenile kendini
tüm tanımüstü sevilerimi adadığım gence/armağan et
şiiirimi ve anlamasını bekle.

Ama/O/kimliği büyük oğluma çıkan
bir kurşuna sildirtti dirimini.
Öyleyse/kardeşine.

Saydam kirler, saydam yanlışlar döneminde
—korkuncluğunu görenler küçümsendi
ne kadar söylendiye de—
diriliğine karşı soğukkanlı bilincin.
Acımasız, karanlık her suçlama.
Suçlama geri teptirildi
terse kurgulanmış bir silah gibi
kırılanmış şakaklarımıza.

Ey bendeki yaşamı devindiren/artık şaşma ve
çelişkili dirimime öğret şiirimi.

Yorumsuz gerçekli acıları açıklamak etkinliğim, nerde.
Asıl silahımı, daha
imbiklenmemiş heyecan dellenmeler mi
usunun dört dörde erebilmiş yetkinliği mi
sanamadan/vurulanlar ardından
—yazdırmadan marşağıt hiç bir gösteriye—
gizleniyor yağmurlu uğultum
kimsesiz köşelerde
ve dışımdaki en kuytu diplerde.

Ey dirim, şiir
ey sorumlum,
imgelerimi sevinç çılgılığına dönüştür
hiç dinginlik bilemeyen kahrılarım adına
gelecek umusunun odağında.
ey sorumlum, becerebilirsem eğer
taşıyabilirsem öbür çocuklarıma/gene de
ağrılı dizeleri/birbirleriyle ilgisiz gibi görünen,
dikilmiş olacak gereken anıt
usunu tanıyamadan
canyabanım gibi göçen
O, asibaş bebeme de.

Ne korkunç bir dönemdi
—şimdi kusuyorum, çok görmüş gözlerimden—
sorumluluk hiç bir çağda
erdemini yıkmada/aydınlıkların
aşlanıp ve çılgınca
yozdöl edilmemişti/yanlışların rahminden.

Ey sorumluluğumuzu taşıyan, yaşam
artık nelere bağışlamayacağını
biliyorsun, kendini.

Sonlanmalı/kesin
büyük kefen dönemi
soyutlanmalı kışkırtma virüslerinden.

—Hem, baba olmayan ne bilir, evlada karşı/ diyetini—

Ey sinsi odak,
delikan'dan dellenmiş kan'lar yaratan
en amansız ağularla doyurup/acılarımı
ve kin'den soyutlayıp
lanetliyorum/seni.

Mart 1981

Ekim 1982 İstanbul

TÖREN

Gökgözlü insanlar geçti buradan
bir zamanlar dostlardı/galiba
ve kucaklarında kendi tabutları.

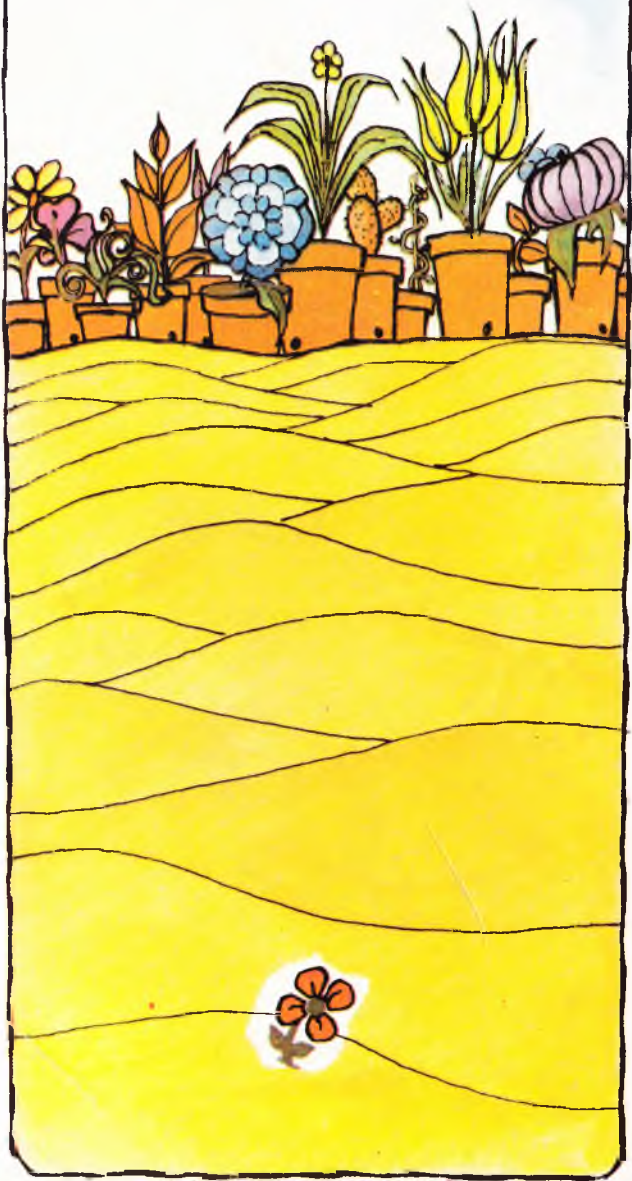
Bodrum 1978

İÇİNDEKİLER

Kimlik Kartım I	6
Cesetler Amirali Akdağ'lı Zeze	
Kimlik Kartım II	7
Kimlik Kartım III	
KISA	9
Tanım	11
★	12
Orantı	13
Taşıyan Bilir	14
Tamirci Aşk	15
Olanaksız	16
Durum/Uzay da Dünya Yılı 1980	17
En Eski Genelge	18
Mut	19
Kısa'nın Sonu	20
TANIDIK YÜZLER	21
Elif Hanıma Uzlaşma Bildirisi	23
Sait Faik	24
Fasa Rimedzö İçin Tığa Ağıt	25
Turgut Uyar'a	27
Çetin Altan	28
Fethi Naci	29
Yarış	30
Nevzat Üstün, Dedi Rüyamda	31
Mac Carthy'ye Soru	32
Miralay Mustafa Kemal'e	33
Kim mi Bu Portre	34
Kim Bulursa Kendini	

O, MENEKŞE'YE HAYRAN	
BİR GARİP FESLEĞEN'Dİ	35
Denizci Aşkı	37
***	38
Umu	39
Kölelik	40
***	41
*****	42
*****	43
*****	44
Biri	45
Bodrum Levanten	46
Giden Adamın Ardından	47
Sevgilim Cerahat, Sana Küskün Öleceğim I	48
Sevgilim Cerahat, Sana Küskün Öleceğim II	49
Calamity'ye Karşı Yorgun Kovboy Ben	50
*****	51
Uyarı	52
Bir Batık Tekne İçin Requiem	53
Akrebi Gizli Bayan Çelişki	56
BİR USUN VE BİR YÜREĞİN/	
BİRLİKTE ÖDEDİĞİ/ UZUNCA YAZITLAR	57
İnce Müzikli Otobüsler	59
Bu Yazıt Gereklidir, Çarşı'nın Ortasına	61
Patik ve Cüzdan	63
Hüznün En Bilinçli Yeri	64
Vurgun	65
Mektup/Bir	66
Mektup/İki	67
Anıt/Teodorakis'in bir müziğine Türkçe uyum	68
Üç Kişilik Facia	69
Delikan	74
Tragedya Dosyası I	75

Devingen Intermezzo/Ma	76
Orkideye Karşı Kırmızı Tazı Karanfili	78
Sonsuz Oturum	79
Ertelenmiş Bir Şölen	80
Geceyi Tanıdım	81
Yanlış Ödenmişler Müzesi	82
Ey Sorumluluğumu Taşıyan-Yaşam	84
Artık/Tanıt Çocuklarıma/Şiirimi	
Tören	88

O MENEKŞEYE HAYRAN

NE GAYRİ FİĞLİ FİTAN